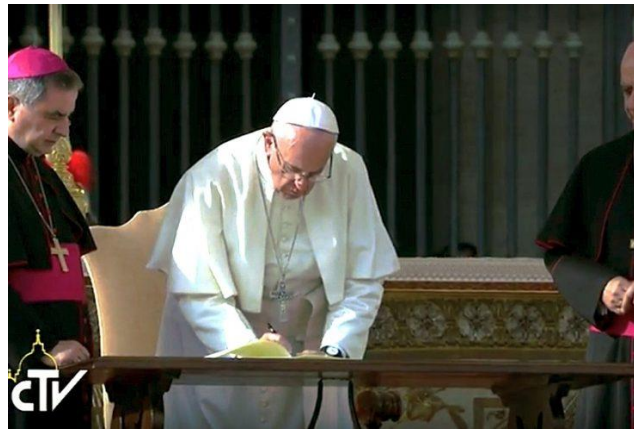

สมณลิขิตของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

‘MISERICORDIA ET MISERA’

นี่เป็นเวลาแห่งพระเมตตา เพราะว่าไม่มีคนบาปใดที่จะเบื่อหน่ายต่อการวิงวอนขอภัยโทษ และรู้สึกถึงการที่ตนเองได้รับการต้อนรับจากพระบิดาเจ้า

ต่อไปนี้เป็นสมณลิขิต *Misericordia et misera* ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสเกี่ยวกับการปิดปีศักดิ์สิทธิ์ (8 ธันวาคม 2015 – 20 พฤศจิกายน 2016) ซึ่งสำนักวาติกันทำการจัดพิมพ์และนำเสนอเข้าวันที่ 20 พฤศจิกายน ค.ศ. 2016

ฟรังซิส

ถึงพี่น้องทุกคนที่อ่านสมณลิขิตนี้

จงได้รับพระเมตตาและสันติสุขของพระเจ้า

MISERICORDIA ET MISERA เป็นวลีที่นักบุญเอากุสตินนำมาเล่าเรื่องการพบปะของพระเยซูกับสตรีผู้ที่ถูกจับได้ว่าผิดประเวณี (เทียบ ยน. 8: 1-11) คงยากที่จะไปหาคำอะไรที่สวยงามและเหมาะสมกว่านี้มาอธิบายถึงพระธรรมล้ำลึกแห่งความรักของพระเจ้าที่โดนใจคนบาป

ได้ขนาดนี้ “สองคนนี่เท่านั้นที่เป็น *ความเมตตาและความน่าสงสาร*” [1] ช่างเป็นพระเมตตาที่ยิ่งใหญ่และความยุติธรรมของพระเจ้าที่ฉายแสงในเรื่องเล่านี้เสียนี้กระไร การสอนของเรื่องนี้คงไม่เพียงแต่จะประทานแสงสว่างให้การปิดปีศาจดีสิทธ์เท่านั้น แต่ยังเป็นการชี้ให้เห็นถึงหนทางที่พวกเราทุกคนถูกเรียกร้องให้ต้องติดตามต่อไปในอนาคต

1 พระวรสารหน้านี้สามารถเป็นรูปแบบได้เป็นอย่างดีสำหรับสิ่งที่เราได้ทำการเฉลิมฉลองตลอดปี ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเราควรที่จะทำการเฉลิมฉลองและนำมาใช้ในชีวิตชุมชนของเราต่อไป พระเมตตาไม่สามารถที่จะเป็นเพียงระยะเวลาเพียงสั้นๆ ในช่วงหนึ่งแห่งชีวิตของพระศาสนจักร แต่จะต้องเป็นความเป็นตัวตนแท้จริงและชีวิตของพระศาสนจักร โดยอาศัยพระศาสนจักรความจริงล้ำลึกแห่งพระวรสารถูกทำให้ปรากฏและสัมผัสได้ ทุกสิ่งทุกอย่างถูกนำมาเผยในพระเมตตา ทุกสิ่งลงเอยที่ความรักอันทรงเมตตาของพระบิดาเจ้า

สตรีผู้หนึ่งพบกับพระเยซู เธอเป็นหญิงประเวณีและในสายตาของนักกฎหมายเธอมีโทษถึง ถูกทรมานด้วยก้อนหิน พระเยซูด้วยการเทศนาและการมอบตนเองทั้งครบเป็นของขวัญ จนนำพระองค์ไปยังไม้กางเขน พระองค์ทรงปรับกฎของโมเสสสู่ความตั้งใจจริงดั้งเดิม ตรงนี้จุดศูนย์กลางไม่ใช่กฎหมายหรือความยุติธรรมเชิงกฎหมายแต่เป็นความรักของพระเจ้าซึ่งสามารถมองลึกไปถึงหัวใจของบุคคลและมองเห็นความปรารถนาเล็กๆ ที่ซ่อนอยู่ในนั้น ความรักของพระเจ้าต้องมาก่อนสิ่งใด แต่เรื่องเล่าของพระวรสารตอนนี้ไม่ได้เป็นเรื่องของบาปและการพิพากษาแบบนามธรรม แต่เป็นเรื่องของคนบาปกับพระผู้ไถ่ของตน พระเยซูทรงมองไปที่ดวงตาของหญิงนั้น และทรงอ่านใจว่าหญิงนั้นปรารถนาที่จะให้คนอื่นเข้าใจตน อยากที่จะได้รับการอภัยแล้วมีโอกาสกลับเป็นไทอีกครั้งหนึ่ง ความน่าสงสารแห่งบาปถูกคลุมด้วยพระเมตตาแห่งความรัก การพิพากษาแต่ประการเดียวของพระเยซูเป็นการตัดสินที่เปี่ยมด้วยพระเมตตาและการเห็นอกเห็นใจต่อสภาพของคนบาปผู้นี้ สำหรับผู้ที่ต้องการตัดสินลงโทษเธอให้ตาย พระเยซูทรงตอบด้วยความเจียบยาวนาน พระประสงค์ของพระองค์ทรงต้องการให้เสียงของพระเจ้าดังก้องไปในมนธรรม ไม่ใช่ของหญิงเท่านั้น แต่มนธรรมของผู้ที่กล่าวหาเธอด้วย ผู้ซึ่งพากันทิ้งก้อนหินที่ละคนสองคนแล้วเดินจากไป (เทียบ ยน. 8: 9) ครั้นแล้วพระเยซูจึงตรัสว่า “สตรีเอ๋ย พวกนั้นหายไปไหนกัน

หมดแล้ว ไม่มีใครลงโทษเธอดอกหรือ? เราก็ไม่ลงโทษเธอเช่นเดียวกัน จงกลับไปเถิด แล้วตั้งแต่นั้นเป็นต้นไปจงอย่าได้ทำบาปอีก” (วรรคที่ 10-11) พระเยซูทรงช่วยสตรีผู้นั้นให้มองไปยังอนาคตด้วยความหวังและเริ่มต้นชีวิตใหม่ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไปหากเธอมีความปรารถนา เธอสามารถที่จะ “เดินในความเมตตากรุณา” (อฟ. 5: 2) เมื่อถูกคลุมด้วยพระเมตตาแล้ว แม้ความโน้มเอียงที่จะทำบาปยังคงอยู่ ก็จะสามารถเอาชนะด้วยความรักที่ทำให้เป็นไปได้สำหรับเธอที่จะมองไปยังข้างหน้าและดำเนินชีวิตที่แตกต่าง

2. พระเยซูทรงสอนเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจนในอีกโอกาสหนึ่งเมื่อพระองค์ได้รับเชิญให้ไปร่วมรับประทานอาหารที่บ้านของฟาริสีคนหนึ่ง (เทียบ ลก. 7: 36-50) และมีสตรีคนหนึ่งซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วไปว่าเป็นคนบาปเข้ามาเฝ้าพระองค์ เธอเทน้ำหอมลงบนพระบาท หลังน้ำตามาล้างพระบาท แล้วทรงเช็ดด้วยมวยผมของเธอเอง (เทียบ วรรค 3-38) เมื่อสังเกตเห็นปฏิกิริยาแสดงความไม่พอใจของฟาริสีพระเยซูทรงตรัสว่า “บาปของนางที่มีมากมายนั้นได้รับการอภัยแล้วเพราะนางรักมาก แต่คนที่ได้รับการอภัยน้อยเพราะเขารักน้อย” (วรรค 47)

การให้อภัยเป็นเครื่องหมายที่เห็นถึงความรักได้อย่างชัดเจนของพระบิดาซึ่งพระเยซูทรงพยายามเผยให้เราเห็นตลอดชีวิตของพระองค์ ทุกหน้าของพระวรสารล้วนเต็มไปด้วยความรักที่รักจนถึงจุดที่ทรงให้อภัย แม้กระทั่งนาที่สุดท้ายแห่งชีวิตของพระองค์ในโลกนี้ขณะที่ถูกตรึงบนไม้กางเขนพระเยซูทรงกล่าวคำให้อภัย “ข้าแต่พระบิดาเจ้าโปรดทรงอภัยพวกเขาด้วย เพราะพวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขากำลังทำอะไร” (ลก. 23: 34)

ไม่มีสิ่งใดที่คนบาปผู้เสียใจในบาปนำมาวางไว้ต่อหน้าพระเมตตาจะถูกตัดออกไปจากการให้อภัยของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ไม่มีผู้ใดในพวกเราที่มีสิทธิที่จะไปสร้างเงื่อนไขให้การให้อภัย ความเมตตาเป็นสิ่งที่พระบิดาเจ้าทรงประทานให้เปล่า เป็นการกระทำที่ปราศจากเงื่อนไขแห่งความรัก ผลที่ตามมาจึงเป็นว่าเราไม่อาจที่จะเสี่ยงต่อต้านความเป็นอิสราภาพอย่างเต็มเปี่ยมแห่งความรักที่พระเจ้าทรงเสด็จเข้ามาประทับอยู่ในชีวิตของทุกคน

ความเมตตาเป็นการกระทำที่เป็นรูปธรรมแห่งความรักซึ่งอาศัยการให้อภัย จะทำให้ชีวิตของเราเปลี่ยนแปลงไป อาศัยวิธีนี้พระธรรมล้ำลึกแห่งพระเมตตาของพระเจ้าจึงปรากฏขึ้น พระเจ้าทรงเป็นผู้มีพระเมตตา (เทียบ อพย. 34: 6) พระเมตตาของพระองค์ทรงคงอยู่ถาวร (เทียบ สดด. 136) จากชนรุ่นหนึ่งสู่ชนอีกรุ่นหนึ่งพระเมตตาของพระองค์ทรงโอบอุ้มทุกคนที่วางใจในพระองค์และความเมตตาก็เปลี่ยนพวกเขาโดยการประทานให้พวกเขามีส่วนร่วมในชีวิตของพระองค์

3. ความชื่นชมยินดีฟองโตขึ้นในใจของสตรีสองคนนั้นเพียงใด การได้รับการอภัยทำให้พวกเขา รู้สึกเป็นไทในที่สุดและมีความสุขชนิดที่ไม่เคยมีมาก่อน น้ำตาแห่งความอับอายและความทุกข์ของพวกเขาเปลี่ยนเป็นรอยยิ้มของคนที่รู้ว่าตนได้รับความรัก พระเมตตาก่อให้เกิดความชื่นชมยินดี เพราะหัวใจของเราเปิดกว้างให้กับความหวังที่จะมีชีวิตใหม่ ความชื่นชมยินดีแห่งการอภัยเป็นสิ่งที่อธิบายไม่ถูก แต่ฉายรัศมีรอบตัวเราทุกครั้งที่เรามีประสบการณ์กับการได้รับการอภัย ต้นตอของการอภัยอยู่ในความรักที่พระเจ้าทรงเสด็จมาหาเรา ทรงทำลายกำแพงแห่งการเห็นแก่ตัวที่ล้อมรอบเราเพื่อที่จะทำให้เราเป็นเครื่องมือแห่งการให้อภัย

คำพูดที่ให้กำลังใจซึ่งเราพบในตำรายุคแรกๆแห่งคริสตชนช่างมีความหมายดีเหลือเกิน “จงสวมใส่อาภรณ์แห่งความชื่นชมยินดีซึ่งเป็นที่พอพระทัยและเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าและรื่นเริงเถิด เพราะทุกคนที่มีความชื่นชมยินดีล้วนแต่ปฏิบัติสิ่งที่ดี คิดแต่สิ่งที่ดี และไม่ชอบความเศร้า ... คนที่ผลักความเศร้าออกไปและมีความชื่นชมยินดีจะดำเนินชีวิตในพระเจ้า” [2] ประสบการณ์ในพระเมตตาจะนำมาซึ่งความชื่นชมยินดี ขอให้เราอย่าปล่อยให้ความชื่นชมยินดีนี้ถูกขโมยไป เพราะความยากลำบากหรือความหวังเอย ขอให้ความเมตตาหยั่งรากลึกอยู่ในดวงใจและทำให้เราสามารถปฏิบัติภารกิจประจำวันของเราด้วยความสงบ

ในวัฒนธรรมที่บ่อยครั้งถูกรอบงำด้วยเทคโนโลยี ความเศร้าและความอ้างว้างดูเหมือนจะเพิ่มขึ้นทุกวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่เยาวชน อนาคตของพวกเขาดูเหมือนจะตกเป็นเหยื่อของความไม่แน่นอนที่ไม่สามารถสร้างความมั่นคงให้ได้ บ่อยครั้งประเด็นนี้ทำให้เกิดความเครียด ความทุกข์ใจ และความเบื่อหน่ายในชีวิตที่ละเล็กละน้อยจะนำไปสู่ความสิ้นหวัง เราจำเป็นต้อง

เป็นประจักษ์พยานต่อความหวังและความชื่นชมยินดีที่แท้จริงหากเราจะขับไล่ภาพหลอนที่สัญญา จะให้ความสุขอย่างรวดเร็วและง่ายดายโดยอาศัยสวรรค์แบบปลอมๆ ความรู้สึกเล็กๆแห่งความว่างเปล่าที่หลายคนรู้สึกนั้นสามารถเอาชนะได้ด้วยความหวังที่เรามีอยู่ในหัวใจและด้วยความชื่นชมยินดีที่ความหวังนั้นมอบให้ เราจำเป็นต้องยอมรับว่าความชื่นชมยินดีที่เกิดขึ้นในใจเรานั้นเป็นเพราะได้รับการสัมผัสจากพระเมตตา จึงขอให้เรารำลึกเสมอถึงวาจาของอัครสาวกเปาโลที่กล่าวว่า “จงชื่นชมยินดีในพระคริสตเจ้าเสมอ” (ฟป. 4: 4; เทียบ 1 ธส. 5: 16)

4. เราได้ทำการเฉลิมฉลองปีศักดิ์สิทธิ์อย่างเข้มข้นซึ่งเราได้รับพระพรจากพระเจ้าแห่งพระเมตตาจนล้นพ้น ดุจพระพายความดีและพระเมตตาของพระเจ้าพัดผ่านไปทั่วทุกมุมโลก เพราะพวกเราแต่ละคนมีประสบการณ์กับการพิศเพ่งอันน่ารักของพระเจ้าเป็นเวลานาน เราจึงไม่สามารถที่จะทำตนเป็นคนไม่รู้ร้อนรู้หนาวได้ เพราะว่าสิ่งนี้เปลี่ยนชีวิตของเรา และที่สำคัญที่สุดเรารู้สึกจำเป็นต้องขอบคุณพระเจ้าพร้อมกับทูลพระองค์ว่า “ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงโปรดปราณแผ่นดินของพระองค์... พระองค์ทรงให้อภัยความไม่ชอบธรรมแห่งประชากรของพระองค์” (สดด. 85: 1-2) และเป็นเช่นนั้นจริงๆ พระเจ้าทรงกำราบความชั่วของเราและทรงโยนบาปของเราลงไปในทะเลลึก (เทียบ มีค. 7: 19) พระองค์ไม่ทรงจำความผิดบาปอีกต่อไป เพราะพระองค์ทรงเหวี่ยงไปยังเบื้องหลังของพระองค์แล้ว (เทียบ อสย. 38: 17) ตราบใดที่ทิศตะวันออกอยู่ไกลและตรงกันข้ามกับทิศตะวันตก พระองค์ก็ทรงขจัดการละเมิดของเราไปจากเราเช่นเดียวกัน (เทียบ สดด. 103: 12)

ในปีศักดิ์สิทธิ์นี้พระศาสนจักรรับฟังด้วยความตั้งอกตั้งใจและได้รับประสบการณ์อย่างล้ำลึกกับการประทับอยู่และความใกล้ชิดของพระบิดาเจ้าผู้ทรงพร้อมทั้งพระจิตทรงทำให้พระศาสนจักรสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้นถึงพระพรและพระบัญชาของพระเยซูคริสตเจ้าเกี่ยวกับการให้อภัย เสมือนการเสด็จมาเยือนเราครั้งใหม่ของพระคริสตเจ้า เรารู้สึกลมหายใจทรงชีวิตที่พัดมายังพระศาสนจักร และพระวาจาของพระองค์ทรงชี้ให้เราเห็นอีกครั้งหนึ่งซึ่งพันธกิจของเรา “จงรับพระจิต หากท่านอภัยบาปผู้ใด บาปนั้นก็จะได้รับการอภัย หากท่านหน่วงเหนี่ยวบาปผู้ใด บาปนั้นก็จะถูกหน่วงเหนี่ยวไว้เช่นเดียวกัน” (ยน. 20: 22-23)

5. บัดนี้เรากำลังปิดปีศักดิ์สิทธิ์ เป็นเวลาที่เราจะต้องมองไปข้างหน้าและต้องเข้าใจด้วยว่าเราจะดำเนินการต่อไปอย่างดีที่สุดได้อย่างไร เราต้องมีความชื่นชมยินดี มีความซื่อสัตย์ มีความกระตือรือร้นและมีประสบการณ์กับความมั่งคั่งแห่งพระเมตตาของพระเจ้า ชุมชนของเราสามารถดำรงอยู่และมีความเข้มแข็งในงานของการประกาศพระวรสารใหม่ด้วยการกลับใจเชิงอภิบาล” ซึ่งเราถูกเรียกร้อง [3] นั้นจะต้องได้รับการหล่อเลี้ยงทุกวันด้วยการรื้อฟื้นพลังแห่งพระเมตตา ขอให้เรายำได้ไปจำกัดการกระทำนี้ ขอให้เรายำทำให้พระจิตทรงเสวยพระทัย ผู้ทรงชี้หนทางใหม่ให้เราอยู่เสมอ ซึ่งการนำพระวรสารแห่งความรอดไปสู่ทุกคน

ประการแรก เราถูกเรียกร้องให้ทำการเฉลิมฉลองพระเมตตา ช่างเป็นความมั่งคั่งที่ยิ่งใหญ่ในคำอธิษฐานภาวนาของพระศาสนจักรเสียนี้กระไร เมื่อพระศาสนจักรทรงเรียกพระเจ้าว่าพระบิดาเจ้าแห่งพระเมตตา ในจารีตพิธีกรรมมีการภาวนาขอพระเมตตาไม่เพียงแต่บ่อยครั้งเท่านั้น ทว่าเป็นการได้รับพระเมตตาจริงๆ และเราก็มีประสบการณ์กับพระเมตตานี้ด้วย ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบพิธีบูชาขอบพระคุณ การวิงวอนพระเมตตาจะปรากฏบ่อยครั้งในการเสวนาระหว่างสัตบุรุษที่สวดภาวนาและดวงพระทัยของพระบิดาผู้ทรงพอพระทัยที่จะประทานความรักอันทรงเมตตาของพระองค์ หลังการวิงวอนขอภัยครั้งแรกด้วยการภาวนาว่า “พระเจ้าทรงเมตตาเทอญ” เราจะได้รับความมั่นใจทันที “ขอพระเจ้าผู้ทรงสรรพานุภาพอภัยบาปของเราและนำเราไปสู่ชีวิตนิรันดร” พร้อมกับความไว้วางใจนี้บรรดาสัตบุรุษพร้อมหน้ากันอยู่ท่ามกลางการประทับอยู่ของพระคริสตเจ้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันแห่งการเสด็จกลับคืนพระชนมชีพของพระคริสตเจ้า ภาวนาหลายบทที่พระสงฆ์สวดมีความหมายเพื่อเตือนใจเราให้ตระหนักถึงพระพรอันยิ่งใหญ่แห่งพระเมตตา เทศกาลมหาพรตเราภาวนาว่า “ข้าแต่พระเจ้า ผู้ทรงเป็นต้นกำเนิดแห่งความเมตตาและความดีทุกอย่าง ซึ่งอาศัยการพลีกรรม สวดภาวนา และทำบุญให้ทาน ทรงชี้้นำให้ฉันทราบถึงวิธีชดเชยบาป โปรดทอดพระเนตรมายังการสารภาพถึงความต่ำต้อยของฉัน เพื่อที่มโนธรรมซึ่งเสียใจในความบาปของตนจะถูกอุ้มชูให้สูงขึ้นด้วยพระเมตตาของพระองค์เสมอ” [4] เราต่างดื่มด่ำในบทภาวนาเสกศีลซึ่งเริ่มด้วยการประกาศว่า “พระองค์ทรงรักโลกและด้วยพระเมตตาทรงส่งพระผู้ไถ่มาเพื่อมีชีวิตดุจข้าพเจ้าทั้งหลายในทุกสิ่งยกเว้นบาป [5] คำภาวนาเสกศีลที่สี่เป็นบท

เพลงสรรเสริญพระเมตตาของพระเจ้า “เพราะพระองค์ทรงเสด็จมาด้วยพระเมตตาที่จะช่วยทุกคน เพื่อผู้ที่แสวงหาจะได้พบพระองค์” “โปรดทรงเมตตาต่อข้าพเจ้าทั้งหลาย” [6] เป็นการวิงวอนที่พระสงฆ์ภิกษุทั้งหลายในพิธีบูชาขอบพระคุณเพื่อวิงวอนขอให้เรามีส่วนในชีวิตนิรันดร หลังจากที่เราสวดบทข้าแต่พระบิดาแล้วพระสงฆ์ยังคงภาวนาต่อไปวิงวอนขอสันติและการรอดพ้นจากบาปโดยอาศัยพระเมตตา” และก่อนที่จะมีการมอบสันติสุข ความเป็นพี่น้อง และความรักแก่กันและกันในมิติที่เราได้รับการอภัยพระสงฆ์จะภาวนาว่า “โปรดอย่าทรงทอดพระเนตรมายังบาปของข้าพเจ้า แต่มายังความเชื่อแห่งพระศาสนจักรของพระองค์” [7] ในคำภาวนาเหล่านี้อาศัยความไว้วางใจอย่างสุภาพเราเท่ากับทูลขอพระพรแห่งความเป็นเอกภาพและสันติสุขสำหรับพระศาสนจักร การเฉลิมฉลองพระเมตตาของพระเจ้าที่มีอยู่ในการบูชาแห่งศีลมหาสนิทและการรำลึกถึงพระธรรมล้ำลึกปัสกาจะกลายเป็นบ่อเกิดแห่งความรอดสำหรับมนุษย์ทุกคนสำหรับประวัติศาสตร์ และสำหรับโลกทั้งโลก พุทธสันทุกก็คือ ทุกเสี้ยวนาที่แห่งการเฉลิมฉลองศีลมหาสนิทเป็นการแสดงให้เห็นถึงพระเมตตาของพระเจ้า

ในชีวิตแห่งศีลศักดิ์สิทธิ์พระเจ้าทรงประทานพระเมตตาให้เราอย่างเหลือล้น ไม่ใช่เป็นเรื่องซึ่งไม่มีความสำคัญที่พระศาสนจักรทรงกล่าวถึงพระเมตตาอย่างชัดเจนในสูตรบทภาวนาแห่ง “ศีลศักดิ์สิทธิ์เพื่อการเยียวยารักษา” นั่นคือศีลอภัยบาปและการคืนดีและศีลเจิมผู้ป่วย ในศีลศักดิ์สิทธิ์ประการแรกสูตรภาวนาคือ “ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงเป็นบิดาแห่งความเมตตา อาศัยการสิ้นพระชนม์และการเสด็จกลับเป็นขึ้นมาแห่งพระบุตรของพระองค์ทรงทำให้โลกคืนดีกับพระองค์และทรงส่งพระจิตลงมาประทับอยู่ท่ามกลางเราเพื่อประทานการอภัยบาป อาศัยศาสนบริการของพระศาสนจักรขอพระองค์โปรดทรงประทานการอภัยและสันติสุขของพระองค์ด้วยเทอญ” [8] ในศีลศักดิ์สิทธิ์ที่สองสูตรบทภาวนาในการเจิมคือ “อาศัยการเจิมที่ศักดิ์สิทธิ์นี้ขอพระเจ้าในความรักและพระเมตตาของพระองค์ทรงช่วยท่านด้วยพระพรของพระจิต” [9] ดังนั้นในการอธิษฐานภาวนาของพระศาสนจักร การอ้างถึงพระเมตตาจึงมิใช่เป็นแค่การเตือน แต่เป็นการกระทำที่มีคุณค่าสูงสุด ซึ่งเท่ากับเป็นการบอกว่าเราทูลขอพระเมตตาด้วยความเชื่อแล้วเราก็จะได้รับพระเมตตาเพราะเราเชื่อว่าเป็นสิ่งที่มีชีวิตชีวาและเป็นของจริงแน่แท้เพราะว่าทำให้เปลี่ยนแปลงตัว

เราได้ นี่เป็นปัจจัยพื้นฐานแห่งความเชื่อของเรา และเราควรที่จดจำไว้ในใจเสมอ แม้ก่อนที่จะมีการทำบาปพระเจ้าก็ทรงมีความรักต่อเราแล้วด้วยการสร้างโลกและมนุษย์ ความรักเป็นสิ่งแรกที่พระเจ้าทรงเผยพระองค์และทรงหันพระพักตร์มายังเรา ดังนั้นขอให้เราเปิดใจกว้างและวางใจในความรักของพระเจ้าที่ทรงมีต่อเรา ความรักของพระองค์มาก่อนเรา ติดตามเรา และคงอยู่กับเราเสมอแม้เราจะเป็นคนบาป

6. ในบริบทนี้การฟังพระวาจาของพระเจ้ามีความสำคัญเป็นพิเศษ ทุกวันอาทิตย์มีการประกาศพระวาจาของพระเจ้าในชุมชนคริสตชนเพื่อที่วันพระเจ้า พวกเราจะได้รับความสว่างด้วยพระธรรมล้ำลึกปัสกา [10] ในการเฉลิมฉลองศีลมหาสนิทเราดูเหมือนเราเห็นการเสวนาระหว่างพระเจ้ากับประชากรของพระองค์ ในบทอ่านพระคัมภีร์เราได้รับฟังประวัติศาสตร์แห่งความรอดของเราโดยอาศัยการประกาศผลงานแห่งพระเมตตาอันไม่มีที่สิ้นสุดของพระเจ้า พระเจ้ายังทรงตรัสกับเราในวันนี้ดูเราเป็นมิตรของพระองค์พระองค์ ทรงประทับอยู่ท่ามกลางเรา [11] เพื่อที่จะคอยติดตามเราและชี้แนวทางแห่งชีวิตให้กับเรา พระวาจาของพระองค์เป็นเสียงที่คอยตอบสนองต่อความต้องการและความกังวลของเราพร้อมกับให้คำตอบที่เป็นมรรคเป็นผล เพื่อที่เราจะได้มีประสบการณ์อย่างเป็นรูปธรรมในความใกล้ชิดของพระองค์กับเรา ดังนั้น “ความจริงซึ่งนานควบคู่ไปกับความสวยงามและความดีของพระเจ้าจึงมีความสำคัญยิ่ง” [12] เพื่อดวงใจของผู้มีความเชื่อจะได้ชื่นชมในความยิ่งใหญ่แห่งพระเมตตา ข้าพเจ้าจึงขอร้องให้มีการเตรียมตัวบทเทศน์เป็นอย่างดีและเทศน์แบบทั่วไป การเทศน์ของพระสงฆ์จะบังเกิดผลก็ต่อเมื่อตนเองมีประสบการณ์กับความดีอันทรงมีเมตตาของพระเยซูคริสตเจ้า การสื่อความหมายอย่างแน่นอนว่าพระเจ้าทรงรักเราไม่ใช่การพูดเก่ง แต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือในตัวพระสงฆ์ การมีประสบการณ์เป็นการส่วนตัวกับพระเมตตาเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะเป็นสื่อสำนแห่งความบรรเทาใจและการกลับใจในงานพันธกิจแห่งการอภิบาล ชีวิตคริสตชนต้องมีหัวใจที่เต็มแรงเสมอทั้งในการฟังเทศน์และการเรียนคำสอน

7. พระคัมภีร์เป็นเรื่องราวยิ่งใหญ่เกี่ยวกับมหัศจรรย์แห่งพระเมตตาของพระเจ้า ทุกหน้าทุกบท ล้วนเปี่ยมไปด้วยความรักของพระบิดา ตั้งแต่วินาทีแห่งการสร้างทรงตั้งพระทัยที่จะประทับ เครื่องหมายแห่งความรักของพระองค์ไว้ในโลกจักรวาล อาศัยวาจาของบรรดาประกาศกและงานเขียนอันทรงปรีชาญาณพระจิตทรงหล่อหลอมประวัติศาสตร์ชนชาติอิสราเอลให้เป็นที่รับรู้กันถึงความใกล้ชิดและความรักของพระเจ้า แม้ประชากรจะไม่เชื่อสัตย์ต่อพระองค์ ชีวิตและคำสั่งสอนของพระเยซูก่อให้เกิดประวัติศาสตร์แห่งชุมชนคริสตชนซึ่งมองพันธกิจของตนตามพระบัญชาของพระคริสตเจ้าว่าเป็นเครื่องหมายแห่งพระเมตตาและการให้อภัยของพระองค์ (เทียบ ยน. 20: 23) อาศัยพระคัมภีร์ที่ทันทูบารุงรักษาไว้ให้มีชีวิตด้วยความเชื่อของพระศาสนจักร พระคริสตเจ้ายังคงตรัสกับชายาของพระองค์ต่อไป ทรงสำแดงหนทางให้พระศาสนจักรดำเนินเพื่อที่พระวรสารแห่งความรอดจะได้ไปถึงมนุษยชาติทั้งปวง ข้าพเจ้าปรารถนาเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ทุกคนสนใจในพระวาจาของพระเจ้ามากยิ่งขึ้น เข้าใจเป็นอย่างดีและนำไปเผยแพร่ เพื่อพระธรรมล้ำลึกแห่งความรักที่หลังไหลจากลำธารแห่งพระเมตตาจะได้เป็นที่เข้าใจกันมากยิ่งขึ้น ดังที่อัครสาวกเปาโลglobอกไว้ อย่างชัดเจนว่า “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า เป็นประโยชน์สำหรับการสอน ไตร่ตรอง ตำนาน แก้อไข และอบรมในเรื่องความชอบธรรม” (2 ทธ. 3: 16) คงจะเป็นประโยชน์มากที่เดี่ยวหากวันอาทิตย์ตามปฏิทินจารีตพิธีกรรมชุมชนคริสตชนทุกแห่งจะรื้อฟื้นความพยายามทำให้พระคัมภีร์เป็นที่รู้จักกันมากขึ้นและแพร่ขยายกว้างออกไปยิ่งขึ้น น่าจะเป็นวันอาทิตย์ที่อุทิศทุกสิ่งให้กับพระวาจาของพระเจ้าเพื่อทุกคนจะได้นิยมชมชอบความมั่งคั่งอันไม่มีที่สิ้นสุดซึ่งมีเรื่องราวของการเสวนาอย่างสม่ำเสมอระหว่างพระเจ้ากับประชากรของพระองค์ ความคิดริเริ่มที่สร้างสรรค์สามารถทำให้มันเป็นโอกาสสำหรับสัตบุรุษที่จะกลายเป็นภาชนะทรงชีวิตเพื่อการถ่ายทอดพระวาจาของพระเจ้า แน่แน่นอนว่าความคิดริเริ่มประเภทนี้จะต้องรวมถึงการปฏิบัติ *Lectio Divina* ด้วย เพื่อที่การอ่านพระคัมภีร์ไปสวดภาวนาไปจะช่วยส่งเสริมและสร้างพลังให้กับชีวิตฝ่ายจิต การอ่านดังกล่าวที่มีศูนย์กลางอยู่ที่เรื่องราวเกี่ยวกับพระเมตตานี้จะช่วยเรา

ให้มีประสบการณ์ส่วนตัวแห่งผลที่ยิ่งใหญ่ในข้อความแห่งพระคัมภีร์ ขอให้เราอ่านในแสงสว่างแห่งธรรมเนียมฝ่ายจิตของพระศาสนจักร ซึ่งจะช่วยให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นรูปธรรมและเมตตากิจ [13]

8. การเฉลิมฉลองพระเมตตาเกิดขึ้นด้วยวิธีพิเศษในศีลอภัยบาป เราจะรู้สึกได้ว่าเราได้รับการสวมกอดของพระบิดาผู้ทรงเสด็จมาคอยต้อนรับเราและทรงประทานพระหรรษทานแห่งการเป็นบุตรและธิดาของพระองค์อีกครั้งหนึ่ง เราเป็นคนบาป เราแบกภาระหนักแห่งความขัดแย้งระหว่างสิ่งที่เราอยากกระทำและสิ่งที่เราทำจริง (เทียบ รม. 7: 14-21) ถึงกระนั้นพระหรรษทานจะมาก่อนหน้าเราอยู่เสมอและจะมีพระพักตร์แห่งพระเมตตาซึ่งทำให้เรามีการคืนดีและได้รับการอภัยจากพระเจ้า พระเจ้าทรงทำให้เราเข้าใจถึงความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์เพราะเมื่อเรายอมรับว่าเราเป็นคนบาป พระหรรษทานมีพลังมากกว่าบาป ชนะความโน้มเอียงที่ไม่ดี เพราะว่าความรักเอาชนะทุกสิ่ง (เทียบ 1 คร. 13: 7)

ในศีลอภัยบาปพระเจ้าทรงแสดงให้เราเห็นหนทางที่จะหวนกลับไปหาพระองค์ พระองค์ทรงเชิญเราให้มีประสบการณ์กับความใกล้ชิดของพระองค์ขึ้นใหม่ ก่อนสิ่งใดการที่จะได้รับการอภัยจะต้องเริ่มต้นด้วยการดำเนินชีวิตในความรักและเมตตา อัครสาวกเปโตรบอกสิ่งนี้แก่เราเมื่อท่านเขียนว่า “ความรักคุ้มกันบาปได้อย่างมาก” 1 ปต. 4: 8) มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงอภัยบาป เราได้ เฉากเช่นที่เราให้อภัยผู้อื่นที่ผิดต่อเรา “โปรดอภัยแก่ข้าพเจ้าเหมือนกับที่ข้าพเจ้าอภัยให้ผู้อื่น” (มธ. 6: 12) ช่างเป็นเรื่องน่าเศร้าเสียนี้กระไรเมื่อเราปิดใจและไม่สามารถที่จะให้อภัย ปล่อยให้ความเสียใจ ความโกรธ และการแก้แค้นมาครอบงำจิตใจ ทำให้ชีวิตของเราน่าสมเพช และปิดกั้นมิให้เราเข้าถึงพระเมตตาได้

9. แน่หนว่าการมีประสบการณ์ในพระหรรษทานอย่างมีประสิทธิภาพของพระศาสนจักรในปีศักดิ์สิทธิ์อยู่ที่การรับใช้ของธรรมทูตแห่งพระเมตตา พันธกิจอภิบาลของพวกเขามุ่งเป้าว่าพระเจ้ามิได้วางเครื่องกีดขวางบนเส้นทางของผู้ที่แสวงหาพระองค์ด้วยใจที่เป็นทุกข์ถึงบาป เพราะ

พระองค์ทรงย่างก้าวออกไปพบทุกคนดุษฎีดา ข้าพเจ้ามีประสบการณ์ที่ได้เห็นความชื่นชมยินดีจากหลายคนที่ได้พบกับพระเยซูคริสต์เจ้าอีกครั้งหนึ่งในศีลอภัยบาป ขอให้เราจงอย่าพลาดโอกาสที่จะเจริญชีวิตในความเชื่อในฐานะที่เรามีประสบการณ์กับการคืนดีกับพระเจ้า ในวันนี้ก็เช่นเดียวกัน อัครสาวกเปาโลเตือนเราว่า “จงคืนดีกับพระเจ้า” (2 คร. 5: 20) เพื่อทุกคนที่เปื้อนหนายกับชีวิตจะได้พบกับพลังอำนาจแห่งความรักที่ทำให้เราเป็น “สิ่งสร้างใหม่” (2 คร. 5: 17) ขอขอบคุณธรรมทูตแห่งพระเมตตาทุกคนสำหรับการรับใช้อันทรงคุณค่านี้ซึ่งมุ่งที่จะมอบพระพรพรทานอันทรงประสิทธิภาพแห่งการอภัยบาป พันธกิจพิเศษนี้จะไม่จบลงพร้อมกันกับการปิดประตูศักดิ์สิทธิ์ ข้าพเจ้าใคร่ที่จะให้มีการดำเนินต่อไปจนกระทั่งเวลาที่จะแจ้งให้ทราบเพื่อเป็นเครื่องหมายที่เป็นรูปธรรมว่าพระพรทานแห่งปีศักดิ์สิทธิ์ยังคงมีชีวิตอยู่และมีประสิทธิภาพต่อไปทั่วโลก เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นโดยตรงถึงความห่วงใยและความใกล้ชิดของข้าพเจ้ากับธรรมทูตแห่งพระเมตตาสมณสภาเพื่อการประกาศพระวรสารใหม่จะเป็นผู้ดูแลพวกเขาและหารูปแบบที่เหมาะสมที่สุดเพื่อการปฏิบัติพันธกิจอันทรงคุณค่านี้ต่อไป

10. ข้าพเจ้าขอเชิญชวนพระสงฆ์อีกครั้งหนึ่งให้เตรียมตัว บริการศีลอภัยบาปเป็นอย่างดีซึ่งเป็นพันธกิจโดยตรงของพระสงฆ์ ขอขอบคุณทุกคนด้วยใจจริงสำหรับพันธกิจของพวกท่านและขอให้ทุกท่าน *ให้การต้อนรับทุกคนเป็นประจักษ์พยานแห่งความรักเยี่ยงบิดา* ไม่ว่าบาปนั้นจะหนักหนาสักเท่าใด *ตั้งใจจริง* ช่วยผู้เข้ามาสารภาพบาปให้ไตร่ตรองถึงความผิดที่พวกเขากระทำ *ชัดเจน* ในการอธิบายถึงหลักแห่งศีลธรรม *เต็มใจ* ที่จะเดินเคียงข้างกับคนบาปด้วยความเพียรในการเดินทางของเขาเพื่อคืนดีกับพระเจ้า *มองกาลไกล* แยกแยะบาปแต่ละกรณี *มีใจกว้าง* ในการอภัยบาปในอำนาจของพระเจ้าที่มอบให้ เณกเช่นพระเยซูคริสต์ที่ทรงเลือกวิถีเจียมเพื่อช่วยสตรีผู้นั้นที่ถูกจับได้ว่าเป็นหญิงประเวณีให้พ้นจากการถูกประหารชีวิต ดังนั้นในที่ฟังแก้บาปพระสงฆ์ทุกคนควรมีใจกว้างเพราะคนบาปทุกคนเตือนใจท่านว่าท่านเองก็เป็นคนบาป แต่ท่านก็เป็นศาสนบริกรแห่งพระเมตตาด้วย

11. ข้าพเจ้าอยากให้เราทุกคนรำพึงถึงพระวาจาของอัครสาวกเปาโลที่เขียนไว้ก่อนที่ท่านจะเสียชีวิตเมื่อท่านสารภาพกับทิโมธีว่า ตัวท่านเองเป็นคนบาปหนักที่สุด “แต่เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงได้รับพระเมตตา” (1 ทธ. 1:16) เนื่องจากคำพูดของนักบุญเปาโลมีพลังอำนาจมาก ซึ่งช่วยเราให้ไตร่ตรองชีวิตของเราเพื่อที่จะเห็นพระเมตตาของพระเจ้าทรงกระทำงานในการปรับเปลี่ยนชีวิต ทำให้คนกลับใจ และปฏิรูปจิตใจของเรา “ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระคริสตเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราผู้ประทานผลกำลังแก่ข้าพเจ้า ด้วยพระองค์ทรงเห็นว่าข้าพเจ้าเป็นผู้น่าเชื่อถือจึงทรงเรียกให้มารับใช้ แม้ว่าก่อนหน้านั้นข้าพเจ้าเคยพุดดูหมิ่นพระเจ้า เปียดเบียนและกระทำทารุณ แต่ข้าพเจ้าก็ได้รับพระเมตตา” (1 ทธ. 1: 12-13) ขอให้เรารำลึกถึงคำพูดอีกแห่งหนึ่งของนักบุญเปาโลพร้อมกับความร้อนในงานอภิบาลที่รื้อฟื้นขึ้นมาใหม่ “ทุกสิ่งมาจากพระเจ้า พระองค์ทรงทำให้เราคืนดีกับพระองค์เดชะพระเยซูคริสตเจ้า และทรงมอบภารกิจการคืนดีนี้ให้กับเรา” (2 คร. 5: 18) เราเป็นคนแรกที่ได้รับการอภัยในมุมมองแห่งพันธกิจนี้และเราถูกทำให้เป็นประจักษ์พยานเป็นคนแรกแห่งความเป็นสากลในการให้อภัยของพระเจ้า ไม่มีกฎหรือบัญญัติข้อใดสามารถหยุดพระเจ้ามิให้สวมกอดบุตรของพระองค์อีกครั้งหนึ่ง ผู้กลับมาหาพระองค์โดยยอมรับว่าตนทำผิดและตั้งใจที่จะเริ่มต้นชีวิตใหม่ การยึดเอาแต่กฎหมายเป็นหลักเท่ากับเป็นการขัดขวางความเชื่อและพระเมตตา กฎหมายมีคุณค่าในเชิงสั่งสอน (เทียบ กท. 3: 24) ซึ่งมีความเมตตาเป็นเป้าหมาย (เทียบ 1 ทธ. 1: 5) อย่างไรก็ตามคริสตชนถูกเรียกร้องให้มีประสบการณ์กับความใหม่แห่งพระวรสารซึ่งเป็น “กฎของพระจิตเจ้าซึ่งประทานชีวิตในพระคริสตเยซู” (รม. 8: 2) แม้ในกรณีที่มีความสับสนซับซ้อนที่สุดซึ่งมีการล่อลวงที่จะนำความยุติธรรมมาใช้เพียงเพราะตัวบทกฎหมาย เราต้องมีความเชื่อในพลังอำนาจที่ล้นเหลือมาจากพระหรรษทานของพระเจ้าเราที่เป็นผู้ฟังคำสารภาพบาปล้วนมีประสบการณ์กับการกลับใจที่เกิดขึ้นต่อหน้าต่อตา ดังนั้นเราจึงต้องมีความรับผิดชอบสำหรับการกระทำและคำพูดที่จะไปสัมผัสกับใจของผู้ที่มาสารภาพบาปที่ต้องไม่ไปขัดแย้งกับประสบการณ์ในพระเมตตาที่ผู้มาสารภาพบาปกำลังแสวงหา ตรงกันข้ามให้เราจุด

ประกายให้กับมโนธรรมของพวกเขาด้วยความรักอันหาขอบเขตมิได้ของพระเจ้า (เทียบ 1 ยน. 3: 2 0)

ศีลอภัยบาปต้องเป็นศูนย์กลางแห่งชีวิตคริสตชนกลับคืนมา ประเด็นนี้เรียกร้องบรรดาพระสงฆ์ให้ต้องสามารถดำเนินชีวิตด้วยการรับใช้ “พันธกิจแห่งการคืนดี” (2 คร. 5: 18) ในทำนองที่ว่า ในขณะที่ไม่มีคนบาปที่อยากกลับใจอย่างจริงจังสามารถที่จะเข้าถึงความรักของพระบิดาเจ้าผู้ซึ่งกำลังรอคอยการกลับมาของเขา เราต้องให้โอกาสทุกคนเพื่อมีประสบการณ์กับพลังอำนาจแห่งการอภัยบาปโอกาสที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการนี้อาจจะเป็น 24 ชั่วโมงเพื่อพระคริสต์เจ้า เป็นการเฉลิมฉลองที่อยู่ไม่ห่างจากวันอาทิตย์ที่สี่ในเทศกาลมหาพรต ความคิดริเริ่มนี้ซึ่งมีอยู่ในหลายสังฆมณฑลแล้ว ซึ่งมีคุณค่าในเชิงอภิบาลมากในการส่งเสริมให้ทุกคนมีประสบการณ์ร้อนรนยิ่งขึ้นในศีลอภัยบาป

12. เมื่อเล็งเห็นถึงความจำเป็นเช่นนี้ เพื่อมิให้มีอุปสรรคใดๆกับการขอร้องเพื่อการคืนดีและการอภัยของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงอนุญาตให้พระสงฆ์ทุกองค์เพราะหน้าที่ในการประกอบพันธกิจให้มีอำนาจโปรดบาปของผู้ที่ละเมิดต่อการทำแท้ง เจื่อนไขที่ข้าพเจ้าตั้งไว้เกี่ยวกับประเด็นนี้ในช่วงของปีศักดิ์สิทธิ์ [14] จึงอนุญาตให้เลื่อนออกไปโดยมิต้องคำนึงถึงกฎเกณฑ์ดั้งเดิมใดๆ ข้าพเจ้าขอยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่าการทำแท้งเป็นบาปหนักเพราะเป็นการปลิดชีวิตของผู้บริสุทธิ์ แต่ในขณะเดียวกันข้าพเจ้าก็ขอยืนยันด้วยว่าไม่มีบาปใดที่พระเมตตาของพระเจ้าจะเอื้อมไม่ถึงในการลบล้างบาปที่ผู้กระทำเสียใจและต้องการคืนดีกับพระบิดาเจ้า เพราะฉะนั้นขอให้พระสงฆ์ทุกองค์จงช่วยแนะนำ สนับสนุน และให้ความบรรเทาพิเศษกับผู้ทำบาปที่กำลังเดินทางสู่การคืนดีกับพระเจ้า

ในปีศักดิ์สิทธิ์ข้าพเจ้ายังอนุญาตให้สัตบุรุษที่ด้วยเหตุผลต่างๆไปวัดซึ่งพระสงฆ์ของคณะนักบุญปีโอที่ 10 เป็นผู้ประกอบพิธีสามารถไปรับศีลแก้บาปได้โดยถูกต้อง [15] ทั้งนี้เพื่อความดีเชิงอภิบาลสำหรับสัตบุรุษเหล่านี้โดยหวังในน้ำใจดีแห่งความเป็นสงฆ์ของพวกเขาที่จะหันกลับมา

เป็นหนึ่งในเดียวกับพระศาสนจักรคาทอลิกอย่างสมบูรณ์ ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจเป็นการส่วนตัวที่จะปิด การอนุญาตหลังปีศักดิ์สิทธิ์ต่อไปอีกจนกระทั่งจะมีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น เพื่อมิให้ผู้ใดถูก ตัดออกไปจากศีลลภัยบาปจากการให้อภัยของพระศาสนจักร

13. พระพัสเตอร์อีกด้านหนึ่งของพระเมตตา คือ **ความบรรเทาใจ** “จงให้ความบรรเทาใจกับ ประชากรของเรา” (อสย. 40: 1) เป็นการวิงวอนด้วยใจร้อนรนซึ่งประกาศยังคงวิงวอนต่อไป สำหรับทุกวันนี้ เพื่อพระวาจาแห่งความหวังจะได้มาถึงผู้ที่มีประสบการณ์กับความทุกข์และความ เจ็บปวด ขอให้เราจงอย่ายอมให้มีใครมาขโมยความหวังของเราที่เกิดขึ้นในความเชื่อในองค์พระผู้ เสด็จกลับพื้นพระชนมชีพ เป็นความจริงที่บ่อยครั้งเราถูกทดสอบ ถูกลองใจ แต่เราต้องไม่สูญเสีย ความมั่นใจในความรักของพระผู้ทรงกลับพื้นพระชนมชีพ เราจะเห็นพระเมตตาของพระองค์ได้ ในความใกล้ชิด ความรัก และความช่วยเหลือซึ่งบรรดาพี่น้องชายหญิงสามารถช่วยเราในยามที่เรา มีความทุกข์เศร้าเสียใจ การเช็ดน้ำตาให้แห้งเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยทำลายวัฏจักรแห่งความ สันโดษซึ่งบ่อยครั้งเป็นหลุมพรางที่เราตกลงไป เราทุกคนต้องการความบรรเทาเพราะว่าไม่มีผู้ใด พ้นจากความทุกข์ ความเจ็บปวด และการเข้าใจผิด การพูดจาตำหนิถากถางที่เกิดจากการอิจฉา ริษยา และความโกรธนั้นสามารถสร้างความเจ็บปวดได้มากแค่ไหน! ประสบการณ์ที่เราถูกทรยศ ถูกใช้ความรุนแรง และถูกทอดทิ้งนั้นสร้างความทุกข์ให้แก่เราขนาดไหน! เรามีความทุกข์ขนาด ไหนเมื่อคนที่เรารักจากไป! แต่พระเจ้าก็ไม่เคยอยู่ห่างจากเราในยามที่เราเศร้าเสียใจและมีความ ยุ่งยากในชีวิต พระวาจาที่สร้างความเชื่อมั่น การสวมกอดของพระเจ้าที่ที่ทำให้เรารู้สึกได้ว่า พระองค์เข้าใจเรา การปลอบโยนที่ทำให้เรารู้สึกว่าเราได้รับความรัก ... สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึง ความใกล้ชิดของพระเจ้าอาศัยความบรรเทาที่เราได้รับจากบรรดาพี่น้องชายหญิงของเรา เช่นเดียวกัน บางครั้ง **ความเจ็บ** สามารถช่วยเราได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราไม่สามารถหา คำตอบได้กับปัญหาของคนที่เป็นทุกข์ แต่การที่หาคำตอบไม่ได้สามารถเปลี่ยนให้เป็นความเห็นอก เห็นใจต่อคนที่อยู่เคียงข้างเราซึ่งรักเราและคอยให้ความช่วยเหลือเรา ไม่เป็นความจริงเลยที่ว่า

การนั่งเียบเป็นการยอมแพ้ ตรงกันข้ามนี่คือเวลาแห่งความเข้มแข็งและความรัก การเียบยังเป็นภาษาของความบรรเทาใจ เพราะว่าเป็นหนทางที่เป็นรูปธรรมแห่งการแบ่งปันในความทุกข์ของพี่น้องชายหญิงของเรา

14. ณ เวลาที่เป็นห่วงกังวลชีวิตของเราซึ่งมีแต่วิกฤตมากมาย รวมถึงปัญหาต่างๆของครอบครัว ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องพูดให้กำลังใจกับครอบครัว พระพรแห่งการแต่งงานเป็นการเรียกร้องยิ่งใหญ่สำหรับคู่สามีภรรยาซึ่งอาศัยพระพรพรหทานของพระเยซูคริสต์เจ้าต้องตอบสนองด้วยความรักด้วยใจกว้าง ด้วยความซื่อสัตย์ และด้วยความเพียรพยายามแม้จะมีปัญหาและทางเลือกร้อยกว่า “ความชื่นชมยินดีที่สมาชิกมีประสบการณ์ในครอบครัวก็เป็นความชื่นชมยินดีของพระศาสนจักรด้วย” [16] การเดินทางแห่งชีวิตที่นำให้ชายหญิงมาพบกัน รักกัน และสัญญาที่จะซื่อสัตย์ต่อกันต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้านั้นบ่อยครั้งจะเผชิญกับความทุกข์ การทรยศ และความสันโดษเดียวดาย ความชื่นชมยินดีกับพระพรแห่งลูกหลานที่ตามมาด้วยความหวังใยเกี่ยวกับการเจริญเติบโตและการศึกษาของลูกๆ ความสุขและความสำเร็จในชีวิตของพวกเขา พระพรพรหทานแห่งศีลสมรสไม่เพียงแต่จะสร้างพลังให้ครอบครัวเป็นสถานที่พิเศษสำหรับปฏิบัติความเมตตาเท่านั้น แต่ยังชี้้นำให้ชุมชนคริสตชนและการอภิบาลยึดมั่นในคุณค่าที่ยิ่งใหญ่ของครอบครัวด้วย ในปีศักดิ์สิทธิ์นี้เราไม่อาจมองข้ามความยุ่งยากสลับซับซ้อนในความเป็นจริงแห่งยุคปัจจุบันของชีวิตครอบครัว ประสบการณ์ในพระเมตตาสามารถทำให้เรามองปัญหาต่างๆของมนุษย์จากมุมมองแห่งความรักของพระเจ้า ซึ่งไม่เคยเบื่อหน่ายที่จะต้อนรับและติดตามเรา [17] เราต้องจำไว้ว่าเราแต่ละคนมีทั้งความมั่งคั่งและภาระในประวัติศาสตร์ส่วนตัวของเรา นี่เป็นสิ่งที่ทำให้เรามีความแตกต่างจากคนอื่น ชีวิตของเราที่มีทั้งความชื่นชมยินดีและความเสียใจเป็นอะไรที่เป็นเอกลักษณ์ไม่เหมือนใครซึ่งเกิดขึ้นภายใต้การพิศเพ่งอันทรงเมตตาของพระเจ้า ประเด็นนี้เรียกร้องโดยเฉพาะต่อบรรดาพระสงฆ์ให้ทำการไตร่ตรองแยกแยะด้วยความระมัดระวัง มองสถานการณ์อย่างลึกซึ้ง และมองด้วยสายตาที่เห็นการณ์ไกล เพื่อที่ทุกคนไม่ว่าผู้ใดเลยสามารถ

รู้สึกว่าคุณได้รับการยอมรับจากพระเจ้า มีส่วนร่วมในชีวิตชุมชนอย่างเข้มแข็งและเป็นส่วนหนึ่งแห่งประชากรของพระเจ้าที่กำลังเดินทางอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยสู่ความสมบูรณ์แห่งพระอาณาจักรแห่งความยุติธรรม ความรัก การให้อภัย และความเมตตา

15. ตรงนี้ก็เช่นกัน เราเห็นความสำคัญพิเศษถึง *เวลาแห่งความตาย* พระศาสนจักรมีประสบการณ์ในฉากที่สำคัญแห่งชีวิตช่วงนี้เสมอ ในความสว่างแห่งการกลับคืนชีพของพระคริสตเจ้าซึ่งเปิดทางเข้าสู่ความแน่นอนแห่งชีวิตหลังความตาย เรามีการทำทนายยิ่งใหญ่ที่ต้องเผชิญโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัฒนธรรมปัจจุบัน ซึ่งบ่อยครั้งมองความตายเป็นเรื่องเล็กจนกระทั่งปฏิบัติกับมันดุจเรื่องหลอกหลอนหรือแม้ปิดซ่อนไม่ให้ใครรู้ใครเห็น แต่ความตายเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องเผชิญและเตรียมตัวสำหรับการเดินทางช่วงสุดท้ายที่เจ็บปวดและไม่มีทางหลีกเลี่ยง ทว่าสิ่งนี้มีความหมายเพราะนี่คือการกระทำที่เปี่ยมด้วยความรักสูงสุดต่อผู้ที่อยู่ข้างหลังและต่อพระเจ้าผู้ซึ่งเรากำลังจะไปพบ ทุกศาสนาสอนนาที่แห่งความตายเช่นเดียวกับการเกิดมิติแห่งศาสนาอยู่ด้วยเสมอ ในฐานะที่เป็นคริสตชนเราทำพิธีปลงศพด้วยการอธิษฐานภาวนาที่เปี่ยมด้วยความหวังสำหรับวิญญาณผู้ล่วงลับและสำหรับความบรรเทาของผู้ที่รับทุกข์เพราะสูญเสียบุคคลที่ตนรัก ข้าพเจ้าเชื่อว่าการอภิบาลที่เปี่ยมด้วยความเชื่อของเราจะทำให้เรามีประสบการณ์โดยตรงว่าเครื่องหมายแห่งพิธีกรรมและการอธิษฐานภาวนาของเราล้วนเป็นการแสดงออกถึงพระเมตตาของพระเจ้า เป็นองค์พระเจ้าเองที่ทรงมอบพระวาจาแห่งความหวัง เพราะไม่มีสิ่งใดและไม่มีผู้ใดสามารถแยกเราออกจากความรักของพระองค์ได้ (เทียบ รม. 8: 35) การมีส่วนร่วมของพระสงฆ์ในช่วงนี้เป็นรูปแบบที่มีความสำคัญมากในเชิงการอภิบาล เพราะนี่หมายถึงความใกล้ชิดของชุมชนคริสตชนในยามที่เรามีความอ่อนแอ โดดเดี่ยว มีความไม่แน่นอน และเป็นทุกข์

16. บัดนี้ปีศักดิ์สิทธิ์สิ้นสุดแล้วและเราก็ปิดประตูศักดิ์สิทธิ์ไปแล้วด้วย แต่ประตูแห่งความเมตตาแห่งดวงใจของเรายังคงเปิดกว้างอยู่ เราได้เรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงยื่นพระหัตถ์มายังเรา (เทียบ ฮชย. 11: 4) เพื่อที่เราจะได้เลียนแบบฉบับของพระองค์ยื่นมือมาช่วยเหลือพี่น้องชายหญิงของเรา

ความปรารถนาที่จะเห็นประชากรจำนวนมากหันกลับเข้าสู่บ้านของพระบิดาเจ้าซึ่งกำลังรอคอย การกลับมาของพวกเขานั้นได้ถูกจุดให้ลุกเป็นประกายขึ้นด้วยการเป็นประจักษ์พยานต่อความรัก ของพระเจ้า ประตูดอกดีสิทธิ์ที่เราก้าวข้ามไปทำให้เรากลายเป็น **หนทางแห่งความรักเมตตา** ซึ่ง เราถูกเรียกร้องให้เดินทุกวันด้วยความซื่อสัตย์และด้วยความชื่นชมยินดี นี่เป็นถนนแห่งพระเมตตา ซึ่งในเส้นทางนี้เราจะพบกับบรรดาพี่น้องชายหญิงของเรามากมายที่ยื่นมือออกไปจับมือของ บรรดาพี่น้องและกลายเป็นเพื่อนร่วมเดินทางกับพวกเขา ความปรารถนาที่จะอยู่ใกล้ชิดกับพระ เยซูคริสตเจ้าเรียกร้องเราให้ต้องเข้าไปอยู่ใกล้ๆกับบรรดาพี่น้องชายหญิงของเรา เพราะไม่มีอะไร ที่จะเป็นที่พอพระทัยของพระบิดาเจ้ามากกว่าเครื่องหมายที่แท้จริงแห่งความเมตตา โดย ธรรมชาติแล้วความเมตตาจะมองเห็นได้และสัมผัสได้ในกรกระทำพิเศษอย่างหนึ่งอย่างใด พอเรา ได้มีประสบการณ์จริงๆกับความเมตตาสักครั้งหนึ่งแล้วเป็นไปไม่ได้ที่เราจะยุติเพียงแค่นั้น ความ เมตตาจะขยายเพิ่มขึ้นเสมอ แล้วจะเปลี่ยนแปลงชีวิตของเราด้วย เป็นการสร้างขึ้นใหม่โดย อัตโนมัติ ทำให้เกิดมีหัวใจใหม่ซึ่งสามารถที่จะรักได้อย่างเต็มที่ ทำให้ตาเราใสสะอาดจนสามารถ มองเห็นความต้องการที่ซ่อนเร้น การอธิษฐานภาวนาของพระศาสนจักรวันก่อนอาทิตย์ปีสกา หลังการอ่านเรื่องการสร้างโลก ช่างเป็นความจริงสักเพียงใด “ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงสร้างธรรมชาติ มนุษย์อย่างน่าอัศจรรย์ และที่น่าอัศจรรย์ยิ่งกว่านั้นอีกคือการไถ่กู้ของพระองค์ [18] พระเมตตา **ฟื้นฟูและไถ่กู้** เพราะเป็นการพบกันระหว่างหัวใจสองดวง ดวงหทัยของพระเจ้าที่ทรงเสด็จมาพบ เราและดวงใจมนุษย์ ดวงใจเราได้รับความอบอุ่นและได้รับการเยียวยารักษาจากพระองค์ ดวงใจที่ แข็งดุจหินของเรากลายเป็นดวงใจที่มีเลือดเนื้อ (เทียบ อสค. 36: 26) สามารถที่จะได้รับความรัก ได้แม้เราจะเป็นคนบาป ข้าพเจ้าจึงเข้าใจว่าข้าพเจ้าเป็น “สิ่งสร้างใหม่อย่างแท้จริง” (กท. 6 : 15) ข้าพเจ้าได้รับความรัก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมีตัวตน ข้าพเจ้าได้รับการอภัย เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงเกิดใหม่ ข้าพเจ้าได้เห็นพระเมตตา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงกลายเป็นภาชนะแห่งพระ เมตตา

17. ตลอดปีศักดิ์สิทธิ์โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “**วันศุกร์แห่งพระเมตตา**” ข้าพเจ้าสามารถมีประสบการณ์โดยวิธีที่สัมผัสได้กับความดีที่มีอยู่ในโลก บ่อยครั้งความดีดังกล่าวซ่อนเร้น เพราะทุกวันความแสดงออกมาแบบเงิบๆ ไม่มีการประกาศให้โลกรู้ มีการกระทำความดีที่เป็นรูปธรรม และมูทิตาจิตหลายอย่างต่อผู้ที่อ่อนแอ ผู้ที่มีความเสี่ยง ผู้ที่อยู่อย่างโดดเดี่ยวและผู้ที่ถูกทอดทิ้ง มีวีรชนแห่งความเมตตาแท้จริงได้แสดงความเอื้ออาทรอย่างสม่ำเสมอต่อคนยากไร้และคนที่ทุกข์ ขอให้เราโมทนาคุณพระเจ้าสำหรับของขวัญอันมีค่าเหล่านั้นที่เชื่อเชิญเราให้ได้พบกับความชื่นชมยินดีที่ได้เข้าไปสัมผัสกับความอ่อนแอและความทุกข์ของเพื่อนมนุษย์ ข้าพเจ้ายังต้องขอขอบคุณด้วยความกตัญญูต่ออาสาสมัครหลายคนที่อยู่ตลอดเวลาและความพยายามทุกวันในอันที่จะแสดงให้เห็นถึงการประทับอยู่อย่างใกล้ชิดของพระเจ้า การรับใช้ของพวกเขาเป็นงานแท้จริงแห่งพระเมตตา เป็นงานที่ช่วยผู้คนเป็นอันมากให้ได้เข้าใกล้พระศาสนจักร

18. บัดนี้เป็นเวลาแห่งความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับความเมตตาเพื่อที่จะให้เกิดพฤติกรรมใหม่ๆ อันเป็นผลแห่งพระหรรษทาน วันนี้พระศาสนจักรใคร่ที่จะพูดถึง “**เครื่องหมายอื่นๆ**” เหล่านั้นที่พระเยซูคริสต์ได้ทรงกระทำซึ่ง “**มิได้ถูกบันทึกไว้**” (ยน. 20: 30) เพื่อที่การกระทำเหล่านั้นจะได้เป็นการแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนถึงผลแห่งความรักของพระคริสตเจ้าและชุมชนที่ได้รับชีวิตจากพระองค์ สองพันปีผ่านไปแล้วและผลงานแห่งพระเมตตาก็ยังคงดำเนินต่อไปเพื่อที่ทุกคนจะได้มองเห็นคุณความดีของพระเจ้า ทุกวันนี้ประชากรทั่วไปมากมายต้องอดอยาก เราารู้สึกอดสูใจที่เห็นเด็กๆ ไม่มีอะไรจะกิน ผุงชนจำนวนหมื่น จำนวนแสนพากันอพยพจากประเทศหนึ่งไปสู่อีกประเทศหนึ่งเพื่อหาอาหาร การงาน ที่อยู่อาศัย และแสวงหาสันติสุข โรคภัยไข้เจ็บประเภทต่างๆ เป็นเหตุรุนแรงทำให้เกิดความทุกข์และเสียงเรียกร้องขอความช่วยเหลือความบรรเทาและการสนับสนุน บ่อยครั้งคุณคือสถานที่กักขังที่มีแต่ความทุกข์ เนื่องจากสภาพการดำรงชีวิตที่ผิดมนุษย์ การไม่รู้หนังสือยังคงมีอยู่ทั่วไปทำให้เด็กไร้ความสามารถที่จะพัฒนาศักยภาพของตนซึ่งทำให้พวกเขาตกอยู่ในสภาพของการเป็นทาสในรูปแบบใหม่ วัฒนธรรมกบฏเจกนิยมสุดโต่งโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ยิ่งในโลกซีกตะวันตกนำไปสู่การขาดจิตสำนึกถึงความเอื้ออาทรและความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ปัจจุบันนี้ผู้คนเป็นอันมากไม่เคยมีประสบการณ์กับพระเจ้าเลย และนี่คือความยากจนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและเป็นอุปสรรคสำคัญกับการยอมรับว่าศักดิ์ศรีแห่งชีวิตมนุษย์นั้นเป็นสิ่งที่จะละเมิดเสียมิได้

สรุปว่างานฝ่ายกายและฝ่ายจิตแห่งความเมตตา ยังคงมีการดำเนินต่อไปในทุกวันนี้เพื่อเป็นการพิสูจน์ถึงอิทธิพลอันยิ่งใหญ่เชิงบวกแห่งความเมตตาในฐานะที่มี *คุณค่าทางสังคม* ความเมตตาบังคับเราให้ถกแขนเสื้อขึ้น แล้วลงมือฟื้นฟูศักดิ์ศรีของมนุษย์จำนวนนับล้านๆคน พวกเขาเป็นพี่น้องของเราซึ่งถูกเรียกร้องพร้อมกับเราให้ช่วยกันสร้าง “นครที่เชื่อถือได้” [19]

19. ในช่วงปีศักดิ์สิทธิ์นี้มีการกระทำที่เป็นเครื่องหมายแห่งพระเมตตามากมาย ทั้งชุมชนครอบครัว และปัจเจกชนต่างได้พบกับความชื่นชมยินดีแห่งการแบ่งปันและความงดงามแห่งความเอื้ออาทร แต่เนี่ยยังไม่เป็นการเพียงพอ โลกเรายังคงสร้างความยากจนฝ่ายกายและฝ่ายจิตด้วยรูปแบบใหม่ๆที่เป็นพิษเป็นภัยต่อศักดิ์ศรีมนุษย์ ด้วยเหตุนี้พระศาสนจักรจำเป็นต้องเฝ้าระวังและพร้อมที่จะหาเมตตาทิศใหม่ๆและนำไปปฏิบัติด้วยใจกว้างกระตือรือร้น

ดังนั้นขอให้เราใช้ความพยายามทุกอย่างในการหาช่องทางพิเศษที่มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติความรักเมตตา ความเมตตานี้ครอบคลุมไปหมดและมีธรรมชาติโน้มที่จะขยายกว้างออกไปในทำนองที่ไม่มีขอบเขต ดังนั้นเราจึงถูกเรียกร้องให้มีการแสดงความเมตตารูปแบบใหม่ๆสำหรับงานเมตตาทิศที่เราเคยกระทำกัน เพราะความเมตตานี้ ไหลออกมาเสมอ ก้าวไปข้างหน้าโดยไม่มีที่สิ้นสุดนั้นย่อมเกิดผลดีเสมอ ซึ่งเสมือนเชื่อแบ่งที่ฟูขึ้น (เทียบ มธ. 13: 33) หรือเมล็ดมัสตาร์ดที่เติบโตขึ้นเป็นต้นไม้ใหญ่ (เทียบ ลก. 13: 19)

เราแค่คิดถึงงานเมตตาฝ่ายกายเพียงอย่างเดียวก็พอแล้ว “ให้เสื้อผ้าแก่คนที่ไม่มีเสื้อผ้าใส่” (เทียบ มธ. 25: 36, 38, 43, 44) สิ่งนี้จะทำให้เรากลับไปสู่เบื้องต้นในสวนเอเดนเมื่ออาดัมและเอวารู้ตัวว่าตนเปลือยเปล่า เมื่อได้ยินเสียงพระเจ้าใกล้เข้ามา เขารู้สึกอายแล้วไปแอบซ่อน (ปฐมก. 3: 7-8) เราทราบดีว่าพระเจ้าทรงลงโทษเขาทั้งสอง แต่พระเจ้าก็ “ทรงประทานหนังสัตว์ให้อาดัม

และภรรยาของเขาใส่” (ปฐมก. 3: 21) พระองค์ทรงปกปิดความอายของเขาทั้งสองแล้วคืนศักดิ์ศรีให้กับเขาเสียใหม่ให้เราคิดถึงพระเยซูบนเนินเขาโกโลธาเช่นเดียวกัน บุตรของพระเจ้าถูกตรึงเปลือยอยู่บนไม้กางเขน ทหารถอดเสื้อคลุมของพระองค์ไปแล้วเสียงทายเป็นกันว่าใครจะปั่นผู้ได้รับเสื้อคลุมดังกล่าว (เทียบ ยน. 19: 23-24) พระเยซูคริสต์ไม่มีอะไรเหลืออยู่อีกเลย ไม้กางเขนเป็นการแสดงออกได้อย่างเลิศที่สุดถึงการแบ่งปันของพระเยซูในโชคชะตากับผู้ที่ถูกเสียดังศักดิ์ศรีเนื่องจากขาดสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต เฉกเช่นที่พระศาสนจักรถูกเรียกร้องให้เป็น **“เสื้อคลุมของพระเยซูคริสต์เจ้า”** [20] และให้สวมเสื้อคลุมให้กับพระองค์ใหม่ พระศาสนจักรจึงพิจารณาตนเองที่จะมีความเอื้ออาทรกับคนที่เปลือยเปล่าในโลก เพื่อช่วยพวกเขาให้ได้พบกับศักดิ์ศรีที่เขาถูกแย่งไป พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “เราไม่มีเสื้อผ้า ท่านก็ให้เสื้อผ้าแก่เรา” (มธ. 25: 36) พระวาจา นี้บังคับเราไม่ให้เมินหน้าหนีต่อความยากจนและผู้ที่อยู่ตามชายขอบสังคมในรูปแบบใหม่ๆซึ่งทำให้ผู้คนไม่สามารถดำเนินชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีได้ การตกงานหรือการไม่ได้รับเงินเดือนที่เพียงพอไม่สามารถที่จะมีบ้านช่องหรือที่ดินทำกิน ได้รับการกีดกันเพราะความเชื่อ เชื้อชาติ หรือฐานะทางสังคม เหล่านี้เป็นเพียงบางตัวอย่างแห่งสภาพที่เป็นพิษเป็นภัยต่อศักดิ์ศรีของบุคคล ท่ามกลางปัญหาดังกล่าวความเมตตาของคริสตชนต้องกระทำไปด้วยความเอาใจใส่และด้วยความเอื้ออาทร มีก็เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในทุกวันนี้ที่เราสามารถกู้ศักดิ์ศรีให้กับปัจเจกชนและทำให้เขาสามารถดำเนินชีวิตแบบที่มีความเป็นมนุษย์ได้ ขอให้เราคิดแค่เพียงเด็กๆที่ต้องรับกรรมในรูปแบบของการใช้ความรุนแรงซึ่งปล้นพวกเขาไปให้มีความชื่นชมยินดีแห่งชีวิต ข้าพเจ้ามักจะคิดถึงใบหน้าที่เศร้าหมองและตื่นตระหนกของพวกเขาอยู่เสมอ พวกเขาวิงวอนขอความช่วยเหลือของเราเพื่อที่จะได้เป็นไทต่อการเป็นทาสในโลกร่วมยุคสมัยของเรา เด็กเหล่านี้จะเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต เราจะเตรียมพวกเขาให้สามารถดำเนินชีวิตที่มีศักดิ์ศรีและความรับผิดชอบได้อย่างไร? พวกเขาจะสามารถเผชิญกับปัจจุบันและอนาคตได้ด้วยความหวังอะไร?

คุณสมบัติทางสังคม แห่งความเมตตาเรียกร้องมิให้เรายื่นดูดาโดยที่ไม่ได้ทำอะไร เรียกร้องให้เราเลิกการทำเพิกเฉยและเป็นคนสองหน้า มิฉะนั้นแล้วแผนงานและโครงการต่างๆ ของเราก็จะกลายเป็นแค่ความฝันบนแผ่นกระดาษ ขอให้พระจิตเจ้าทรงบันดาลให้เรามีส่วนร่วมอย่างแข็งขันโดยไม่เห็นแก่ตัวในการเสริมสร้างความยุติธรรมและชีวิตที่ดั่งงามไม่ใช่ดีแต่ฝัน แต่ต้องร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรมกับผู้ที่ยพยายามเป็นประจักษ์พยานต่อการประทับอยู่แห่งพระอาณาจักรของพระเจ้า

20. เราถูกเรียกร้องให้ส่งเสริม **วัฒนธรรมแห่งความเมตตา** อันมีพื้นฐานอยู่ในการค้นพบใหม่ซึ่งการสัมผัสกับผู้อื่น พบกับวัฒนธรรมที่ไม่มีผู้ใดมองคนอื่นด้วยความเพิกเฉยหรือหันหลังให้กับความทุกข์ของบรรดาพี่น้องชายหญิงของเรา **งานเมตตา** เป็น “งานที่สร้างขึ้นเป็นการเฉพาะ” ในความหมายที่ว่าไม่มีใครสักคนที่เหมือนกัน มือของเราสามารถปั้นแต่งให้พวกเขาได้ด้วยร้อยแปดวิธี และแม้แต่พระเจ้าพระองค์เดียวทรงคลีใจพวกเขา และพวกเขาถูกสร้างขึ้นด้วย “วัตถุ” เดียวกัน ทว่าแต่ละคนจะได้รับพระเมตตาด้วยรูปแบบที่แตกต่างกัน

งานเมตตาจะมีผลต่อชีวิตทั้งชีวิตของปัจเจกบุคคล ด้วยเหตุนี้เราต้องทำการปฏิรูปวัฒนธรรมที่แท้จริงให้เกิดขึ้นให้จงได้ โดยเริ่มต้นจากสิ่งธรรมดาเล็กน้อยที่สามารถสัมผัสกายและจิตวิญญาณ ซึ่งจะเปลี่ยนชีวิตของประชากร นี่เป็นงานที่ชุมชนคริสตชนควรจะทำมาปฏิบัติด้วยทราบดีว่า พระวาจาของพระเจ้าทรงเรียกร้องเราเสมอให้สลัดการล่องลอยไว้เบื้องหลังซึ่งการเพิกเฉยและปัจเจกนิยมเพื่อที่จะนำไปสู่ชีวิตที่เป็นสุขปราศจากซึ่งปัญหา พระเยซูคริสต์ตรัสกับบรรดาศิษย์ของพระองค์ว่า “ท่านจะมีคนยากจนอยู่ข้างท่านเสมอ” (ยน. 12: 8) ไม่มีหนทางอื่นที่จะสร้างความชอบธรรมให้กับการที่เราไม่สนใจคนจนในเมื่อพระเยซูคริสต์ทรงปฏิบัติตนเสมือนคนหนึ่งในพวกเขา วัฒนธรรมแห่งความเมตตาถูกหล่อหลอมได้ด้วยการสวดภาวนาร้อนรน ในการอ่านออกสอนง่ายต่อการกระทำของพระจิตเจ้า ในการรับรู้ถึงชีวิตของบรรดานักบุญและการอยู่ใกล้ชิดกับคนจน ซึ่งเรียกร้องเรามีให้เราองข้ามสถานการณ์ เรียกร้องให้เราต้องเข้าไปมีส่วนร่วม การ

ลู่วงในการสร้างทฤษฎี “เกี่ยวกับ” ความเมตตาจะสามารถเอาชนะได้ก็ขึ้นอยู่กับว่าในชีวิตประจำวันนั้นเราเป็นคนหนึ่งที่มีส่วนร่วมและแบ่งปันกับผู้อื่นหรือไม่? และเราก็ไม่ควรลืมสิ่งที่อัครสาวกเปาโลบอกเราเกี่ยวกับการพบปะของท่านกับนักบุญเปโตร ยาโกบ และยอห์นหลังจากที่ท่านกลับใจแล้ว คำพูดของท่านชี้ให้เห็นถึงประเด็นสำคัญในพันธกิจของตนและของชีวิตคริสตชนโดยทั่วไป “ท่านเหล่านี้ขอเพียงแต่มิให้ข้าพเจ้าลืมคนยากจน คำขอนี้เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าปรารถนาจะทำอยู่แล้ว” (กท. 2: 10) เราไม่อาจที่จะลืมยากคนจนได้ นี่เป็นข้อเสนอที่เหมาะสมเป็นอย่างดีสำหรับทุกวันนี้ยิ่งกว่าสมัยใด และเป็นข้อเสนอที่เป็นข้อบังคับด้วยการรับรองของพระวรสาร

21. ปีศาจดีสทิธีทำให้เรารู้สึกประทับใจคำพูดของอัครสาวกเปโตร “ในอดีตท่านมิได้รับพระเมตตาแต่บัดนี้ท่านได้รับพระเมตตาแล้ว” (1 ปต. 2: 10) ขออย่าให้เราหวังสิ่งที่เราได้รับมา แบ่งปันให้กับบรรดาพี่น้องชายหญิงของเราที่มีความต้องการ เพื่อที่พวกเขาจะได้รับการชุบเลี้ยงด้วยอำนาจแห่งพระเมตตาของพระบิดาเจ้าด้วย ขอให้เราและชุมชนของเรายื่นมือไปยังทุกคนที่อยู่ท่ามกลางพวกเราเพื่อที่ความรักความเอ็นดูของพระเจ้าจะได้แผ่ไปถึงทุกคนโดยอาศัยการเป็นประจักษ์พยานของผู้ที่มีความเชื่อ

นี่เป็นเวลาแห่งพระเมตตา ในแต่ละวันแห่งการเดินทางของเราล้วนเปี่ยมด้วยการประทับอยู่ของพระเจ้า พระองค์ทรงนำการเดินทางของเราด้วยอำนาจแห่งพระหรรษทานที่พระจิตเจ้าทรงหลังมายังดวงใจของเราเพื่อให้ใจของเราสามารถที่จะมีความรัก *นี่เป็นเวลาแห่งพระเมตตา* สำหรับแต่ละคนและทุกคนเพราะไม่มีใครสามารถกล่าวได้ว่าตนเองถูกตัดออกจากความใกล้ชิดของพระเจ้าและอำนาจแห่งความรักอันอ่อนโยนของพระองค์ *นี่เป็นเวลาแห่งพระเมตตา* เพราะผู้อ่อนแอ เสี่ยงภัยกับอันตราย ที่อยู่ห่างไกลและอยู่ตามลำพังควรที่จะรู้สึกถึงการอยู่ใกล้ชิดของบรรดาพี่น้องซึ่งสามารถช่วยเหลือพวกเขาได้เมื่อเดือดร้อนต้องการความช่วยเหลือ *นี่เป็นเวลาแห่งพระเมตตา* เพราะว่าคนยากจนควรรู้สึกว่าการได้รับการปฏิบัติด้วยความเคารพและได้รับความหวังใจจากผู้อื่นซึ่งเอาชนะต่อการเพิกเฉยและได้พบกับสิ่งที่เป็นแก่นสำคัญในชีวิต *นี่*

เป็นเวลาแห่งพระเมตตา เพราะว่าไม่มีคนบาปคนใดที่จะเปื้อน่ายกับการขอภัยและทุกคนรู้สึก
ว่าพระบิดาเจ้าทรงคอยต้อนรับและสวมกอดทุกคน ในช่วงเวลา “ปีศักดิ์สิทธิ์สำหรับประชากรที่
สังคมทอดทิ้ง” ในขณะที่ประตูศักดิ์สิทธิ์กำลังถูกปิด ณ ทุกอาสนวิหารและสถานที่สักการะทั่วโลก
ข้าพเจ้ามีความคิดว่า ฐานะที่เป็นเครื่องหมายที่สัมผัสได้ของปีศักดิ์สิทธิ์นี้ พระศาสนจักรทั้งมวลน่า
ที่จะทำการเฉลิมฉลอง วันคนยากจนสากล ในวันอาทิตย์ที่ 33 แห่งปีปฏิทินธรรมดา น่าจะเป็นวิธี
อันคู่ควรที่สุดในการเตรียมตัวฉลองสมโภชพระเยซูคริสตเจ้าผู้เป็นกษัตริย์แห่งสากลจักรวาลผู้ทรง
รักเด็ก อยู่เคียงข้างคนยากจน และจะทรงพิพากษาเราตามผลงานแห่งความเมตตา (เทียบ มธ.
25: 31-46) น่าจะเป็นวันที่ช่วยชุมชนและทุกคนที่ได้รับศีลล้างบาปไถ่ตรองว่าความยากจนเป็น
หัวใจของพระวรสารและตราบใดที่ลาซาร์ยังอยู่ที่ประตูบ้านของเรา (เทียบ ลก. 16: 19-21) จะ
ไม่มีความยุติธรรมและสันติสุขได้เลย วันนี้ยังเป็นวันที่เรารำลึกถึงการประกาศพระวรสารใหม่
(เทียบ มธ. 11: 5) ซึ่งจะเป็นการรื้อฟื้นโฉมหน้าของพระศาสนจักรในฐานะที่พระศาสนจักรเป็นผู้
ดำรงไว้ซึ่งกิจกรรมอันถาวรแห่งการกลับใจและการเป็นประจักษ์พยานต่อพระเมตตา

22. พระมารดาของพระเจ้าทรงทอดพระเนตรมายังพวกเราด้วยความเมตตาเสมอ พระแม่เป็น
คนแรกที่แสดงให้เราเห็นหนทาง และติดตามเราไปในการเป็นประจักษ์พยานต่อความรัก ในขณะที่
ที่มีผู้คนแสดงลักษณะของพระแม่ ด้วยงานศิลป์พระมารดาแห่งความเมตตาทรงรวบรวมพวกเรา
ทุกคนไว้ภายใต้การคุ้มครองแห่งเสื้อคลุมของพระแม่ ขอให้พวกเราวางใจในความช่วยเหลือเยี่ยง
มารดาของพระแม่และปฏิบัติตามคำของพระแม่ที่ให้เราพิศพ่งไปที่พระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นพระพักตร์
ที่สว่างเจิดจ้าแห่งพระเมตตาของพระเจ้า

ให้ไว้ ณ มหาวิหารนักบุญเปโตร กรุงโรม วันที่ 20 พฤศจิกายน

อันเป็นวันสมโภชพระเยซูคริสตเจ้าทรงเป็นกษัตริย์แห่งสากลจักรวาล

คริสตศักราช 2016 เป็นปีที่สี่แห่งสมณสมัยของข้าพเจ้า

ฟรังซิส กุส สันตะปาปา

เอกสารอ้างอิง _____

[1] *On the Gospel of John*, XXXIII, 5.

2 *Shepherd of Hermas*, XLII, 1-4.

3 Cf. Apostolic Exhortation *Evangelii Gaudium*, 27.

4 *Roman Missal*, Opening Prayer for the Third Sunday of Lent.

5 *Ibid.*, Preface for Sundays in Ordinary Time VII.

6 *Ibid.*, Eucharistic Prayer II.

7 *Ibid.*, Communion Rite.

8 *Rite of Penance*, No. 46.

9 *Sacrament of Anointing and Pastoral Care of the Sick*, No. 76.

10 Cf. SECOND VATICAN ECUMENICAL COUNCIL, Constitution on the Sacred Liturgy *Sacrosanctum Concilium*, 106.

11 *Id.*, Dogmatic Constitution *Dei Verbum*, 2.

12 Apostolic Exhortation *Evangelii Gaudium*, 142.

13 Cf. BENEDICT XVI, Post-Synodal Apostolic Exhortation *Verbum Domini*, 86-87.

14 Cf. *Letter According to Which an Indulgence is Granted to the Faithful on the Occasion of the Extraordinary Jubilee of Mercy*, 1 September 2015.

15 Cf. *ibid.*

16 Post-Synodal Apostolic Exhortation *Amoris Laetitia*, 1.

17 Cf. *ibid.*, 291-300.

18 *Roman Missal*, Easter Vigil, Prayer after the First Reading.

19 Encyclical Letter *Lumen Fidei*, 50.

20 Cf. CYPRIAN, *On the Unity of the Catholic Church*, 7.

[Original text: English] [Vatican-provided text]

(ขอขอบคุณ วิทญวาทิกัน – สมณลิขิตฉบับนี้ แม้อปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรมจบไปแล้ว แต่สมควรอย่างยิ่งนำมาไตร่ตรองอย่างมาก จึงนำมาแบ่งปันกัน - วิษณุ ธัญญอนันต์)